

Possessio ex l. fin. C. de edit. Div. Hadr. non conceditur ex testamento in aliqua sui parte vitioso, cap. 4. num. 22.

Possessio ex l. fin. C. de edit. Div. Hadr. conceditur ex testamento nuncupativo facto coram testibus non tamen in scriptis tunc redacto, & testes examinari debent præmissa prius citatione contra eos, quorum interest. 23.

Preparatio ad testandum non probant testamentum, cap. 13. & 4.

Præsentia testatoris requiritur ad valorem testamenti, cap. 23. num. 17. limitatur in testamentis privilegiatis, 18.

Præsumptio reiicit probandi onus in adversarium, cap. 16. num. 4.

Præteritio patris ignorantis se habere filium existit, qui relicta ad pias causas, cap. 6. num. 40.

Princeps legibus solutus est quo ad vim coactivam, quo ad d. activam tamen Princeps, num. 15.

Falsitas in testamento vitatur, cap. 16. num. 27.

ad illam se referat, cap. 18. num. 19.

Privilegio derogato quantum ad unum quantum ad alia comprobatum censetur, cap. 7. num. 11.

Privilegium testamenti inter liberos an procedat facta inter eos inæquali bonorum divisione, quæstio est celebris, referuntur utriusque partis Authores, & affirmativè resolvitur, c. 8. num. 7. 8. 15. 16. & 21.

Privilegiati duo si concurrunt, is præfertur qui tractat de damno vitando, cap. 6. num. 38.

Probandi onus incumbit ei qui dicit testamentum imperfectum, cap. 16. num. 2.

Probandi onus incumbit dicenti testamentum invalidum. 3.

Probatio debet esse plena, & concludens ut pronuncietur testamentum imperfectum ratione voluntatis & ex hoc reddatur invalidum, cap. 16. num. 5.

Probatio imperfectionis voluntatis debet concludere per necessè de ipso actu testatoris, cap. 16. num. 27.

is privilegiatis, cap. 16. n. 33.

Probationes efficatoris adferre debet qui presumptionem habet in contrarium, cap. 16. num. 7.

Publicatio testamenti licet non sit necessaria, quando testator voluit illam adhiberi, actus aliter non valet, cap. 14. num. 15.

Publicatio est de substantia testamenti quando testator distulit in aliud tempus publicationem fieri, 17.

Q

Qualitas dispositionis duobus testibus probatur, cap. 22. num. 7.

Quæstio potest esse de solemnitate quim sit de voluntate, cap. 3. num. 29.

Quintiliani sententia erga brebitatem in scriptis traditur, cap. 1. num. 34.

Quintiliani sententia de verbis adulatorijs, cap. 16. num. 15.

R

hoc ut imperfecta appareat voluntas testantis, c. 12. num. 9. & 21.

Referenti non creditur nisi constet de relato, cap. 18. num. 20.

Relatio habetur pro genere expressi, cap. 18. num. 16.

Relatum est in referente cum omnibus suis qualitatibus, cap. 18. num. 17.

Reipublice expedit suprema hominum iudicia exitum habere, c. 1. n. 2.

Repetere licet solum naturaliter non debitum, c. 2. num. 30.

Repetere non licet solum ex testamento minus solemni, 31.

Reservatio testatoris in aliud tempus certum vel incertum non arguit imperfectionem voluntatis, c. 9. n. 7. 12. 14.

Retinere potest naturaliter debitum licet iure civili non possit peti, cap. 2. num. 37.

Rogatio testium inducit animum deliberatum ad actum faciendum, cap. 16. num. 12.

Sufficiens

duobus testibus probatur
cap. 22. num. 10. Est denuncia-
tio eis facta ut sint te-
stes, cap. 25. num. 5.

Rogationis qualitas in testi-
bus olim erat requisita,
cap. 25. num. 7. Fieri potest
ab hærede instituto. 9.

Rogati testes presuntur
10.

Rogatio testium suppletur
quando sustinetur testa-
mentum ratione volun-
tatis perfectum, 12. & 16.

Non requiritur in testa-
mento ad pias causas, &
inter liberos, & in codicil-
lis, & an hoc procedat de
iure regio, 13. 14. & 15.

Rogatio notarij requiritur
in testamento in scriptis,
cap. 25. num. 17. Suppletur
in testamento ratione vo-
luntatis perfecto. 18. suffi-
cit quod fiat ab altero si
testator vocationem ratã
habet, 19. ex quibus indu-
catur. 20.

Rusticus si in civitate testa-
tur, & urbanus in rure, cū
solemni numero testium
debent condere testamen-

num. 15.
Falsitas
omnino suble-

actus qualitate, cap. 21. nu.

19. Ut si animę suę con-
sulvit, vel consanguineos
hæredes instituit. 22. Pro-

batur ex dictis, & gestis
ante testamentum, 24. Ex

receptione Sacramentor-
um, 26. Ex assertionem no-

tarij in testamento, 27.

Etiã si notarius scripse-
rit sanus corpore, & men-

te languens. 28. Sana mens testatoris proba-
tur duobus testibus, cap.

22. num. 9. Sanae mentis quilibet presu-
mitur, cap. 21. num. 71.

Sanitas mentis non percipi-
tur visu sed ratione, cap.

23. num. 10. Sani qui remanent in civita-

te pestilenti protuēda re-

publica testari possunt cū

minore numero testium,
cap. 22. num. 49.

Schedula manu patris scrip-

ta an debeat habere testes
ut valeat inter liberos, cap.

7. num. 23. Debet continere
diem qua facta est. 24.

Reperta in arca debet esse
manu patris scripta, ut ius-

sustineatur inter liberos,
quod non valeat si

sub-

ut contractus inter ipsos,
26. Schedulam manu testatoris

scriptam esse constare de-

bet, & quo modo dicatur

costare, cap. 7. num. 27. Per-

fecta debet esse, ut susti-

neatur, & debet constare

per illam voluisse testari,

non se præparasse ad testã

dum, 28. Scripta debet esse verbis de

præsenti non de futuro, ut

perfecta dicatur, 29. Quæ

continet multas cancella-

tiones, & a postillas imper-

fecta est, 30. Scripta imbreuiaturis im-

perfecta videtur, maximè

si summa pecuniæ signis

Arithmeticis exprimat

Schedula ad quam testator

se refert in testamento ma-

nu ipsius scripta debet, ef-

se, cap. 18. num. 21. Sententia requirit scripturã

pro forma, cap. 13. numer.

28. Separatorum separata de-

testamento actum illuso-

rium facit, cap. 2. numer.

19. Solemnitates testamentorũ

non vnã admittit queli-

bet gens, & Provincia, c.

1. num. 7. Solemnitates testamento re-

quisitæ non possunt dici

leyet, cap. 2. num. 22. Quæ

sint. 23. Requisitæ in testa-

mentis ad pias causas non

servantur, cap. 6. numer.

56. Solemnitatibus testamenti

non potest testator renca

re, cap. 2. num. 6. Solemnitas seruanda est in

testamentis quæ requiri-

tur in loco vbi facta sunt,

cap. 1. num. 8. Ea deficiente

de ficit quoque testamen-

tum, cap. 2. num. 17. Intro-

ducta est iure civili, 28. Ut

nulla fraus adhibeatur, c.

3. num. 5. Et ut possit con-

stare de voluntate, 7. Solemnitas requisita in testa-

mento inter extraneos an

iure regio requiratur inte-

stamento inter liberos, c.

7. num. 8.

I N D E X.

Solemnitatis perfectio probatur duobus testibus, *cap. 22. num. 5.*

Solemnitatis potest esse quaestio quomodo sit de voluntate. *6.*

Specialia duo concurrere non possunt super eadem re. *24. num. 18.*

Stipulari potest nomine praesentis, & per interpretem, *cap. 20. num. 14.*

Suafores testanti tenentur actione de dolo, *cap. 21. num. 44.*

Subscribens censetur virtualiter scribere, & approbare quae in scriptura continentur, *cap. 18. num. 22.*

Substantia testamenti tot testibus probatur quot testamentum ipsum, *c. 22. num. 13.*

Substitutio dicitur secunda institutio, & substituti secundi haeredes, *cap. 10. n. 6.*

Substitutionem si efficere voluit testator, & ob impedimentum non fecit, imperfectum, & invalidum fit testamentum ratione imperfectionis voluntatis

num. 15.

Falsitate

luntas nec testamentum imperfectum ratione voluntatis, *cap. 10. num. 14. & 19.*

Substituere si testator decrevit, & non fecit ob impedimentum, post factum tamen testamentum aliquot dies supervixit, & non substituit, prioris voluntatis praesumitur poenituisse, & perfectum est testamentum ratione voluntatis, *cap. 10. num. 23.*

Suggestionis coniectura est, si testamentum in scio testatore scriptum sit, *cap. 21. num. 18.*

Si testatore nolente vel recusante sit conditum. *19.*

Si testator non vocavit notarium, *20.* Cum notarius ab haerede fuit adhibitus, *24.* Cum a persona suspecta sit interrogatio, *25.*

Quando institutio facta fuit ad interrogationem eius, qui aduxit notarium & testes, & fecit ut institueretur, *26.*

Si instituti fuerint haeredes qui dictaverunt testamentum. *27.*

constat testatorem vo-

I N D E X.

nibus. *29.* Si instituti non sint quos testator instituire debebat, *31.* Si insolitum aliquid factum sit, *34.* Ex actu vicinitate, & multiplicitate, & parva temporis distantia, *36.* Quando facta dispositione clara fieret post modum alia obscura, *37.* Quando suggestores non certioraverunt testatorem de aliquibus, quae si scivisset, vel non vel aliter disposuisset, *38.* Si aliquid testatori dicitur sollicitando eum, vel malum de aliquo dicendo *39.* Si suasionibus, & testator allicitur sunt secreto. *40.* Ex suasionibus, & praecibus coniuictorum *41.* Quando suafores expulerunt ex praesentia testatoris eum, qui ex dispositione lucrum praetendebat, *42.* Si expulsi erant in alio testamento haeredes instituti, *43.* Ex inimicitia suaforis cum haerede instituto vel instituendo, *45.* Si suafores non sibi sed alijs lucrum quaerant, *48.* Suggestiones, & praeces importunae quomodo fiunt

falsitate habetur, *cap. 21. num. 15.* Arbitrio iudicis relinquuntur. *16.*

T

Tabellio qui scribit in testamento testatorem nomine proprio nominasse haeredem, quando institutio facta fuit per interrogationem per dictionem sic, non est falsarius, *cap. 20. num. 12.*

Tabellio testium numero computatur, *cap. 23. num. 5.*

Quando agitur de probando testamentum per testes, non quando probatur per scripturam. *8.*

Tabellio supplet numerum duorum testium. *6.*

Temporis intervallum in actu testandi debet esse modicum, & quale modicum dicatur, *cap. 25. nu. 23.*

Tenentur remedium habere locum pro Maioratu probato ex immemoriali praescriptione, *c. 4. n. 25.*

Testamento nil gravius est